

Nr 130.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående beviljande af anslag för beredande af tillfällig förbättring i lots- och fyrpersonalens aflöningsförmåner; gifven Stockholms slott den 22 mars 1912.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver sjöförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå Riksdagen att för beredande af tillfällig förbättring i lots- och fyrpersonalens aflöningsförmåner under år 1912 enligt vissa i nämnda protokoll angifna grunder bevilja på extra stat för år 1913 ett anslag af 60,200 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Jacob Larsson.

*Utdrag af protokollet öfver sjöförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 22 mars 1912.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve EHRENSVÄRD,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
BERG,
BERGSTRÖM,
friherre ADELSWÄRD,
PETRÉN,
STENSTRÖM,
LARSSON,
SANDSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Larsson anförde i underdånighet:

Lotsverkets
personal-
förenings
framställning
om tillfällig
förhöjning i
aflöningen åt
lotsverkets
personal.

»Uti en till Kungl. Maj:t den 13 december 1911 ingifven skrift hafva lotsförmannen Nils Friberg, mästerylotsen A. O. Hjalmar, fyrmästaren Robert A. Ahlgren, mästerylotsen Einar Blomqvist och fyrmästaren Carl G. Hagström å lotsverkets personalförenings vägnar i underdånighet anhållit, att Kungl. Maj:t behagade bevilja lotsverkets personal en tillfällig, effektiv förhöjning i inkomsterna att utgå från och med år 1912 intill dess under utarbetande varande lönereglering för verkets personal blefve genomförd.

Lotsstyrelsen.

Genom nådig remiss ofvannämnda den 13 december 1911 har Kungl. Maj:t anbefallt lotsstyrelsen att häröfver inkomma med underdånigt utlåtande, och har styrelsen i med anledning häraf den 28 i samma månad afgifvet yttrande anført följande.

Uti underdånig skrifvelse den 21 november 1902 afgaf lotsstyrelsen på grund af nådigt uppdrag förslag till grunder för lönereglering för personalen vid lots- och fyrinrättningarna, och blefvo dessa grunder af Kungl. Maj:t godkända den 30 september 1904 att lända till efterrättelse från och med år 1905.

Vid afgifvande af nämnda förslag anförde lotsstyrelsen i fråga om lotspersonalen, att i sammanhang med förslag till nytt tjänstgöringsreglemente för lotsverket styrelsen torde få tillfälle att taga under ompröfning frågan om lotspenningarnas fördelning och ett i sammanhang därmed erforderligt förslag till ny lönereglering för lotspersonalen, samt i fråga om lönestaten för fyrpersonalen, att lotsverkets inskränkta medeltillgångar nödgat styrelsen att till det nödvändigaste begränsa anslagskrafven för denna personal.

Sedermera hade för beredande af tillfällig hjälp åt de svagast aflönade af personalen vid lotsverket Kungl. Maj:t i samband med den årligen skeende fastställelsen af stat för lots- och fyrinrättningen med lifräddningsanstalterna beviljat ökning i anslaget för tillfällig arfvodesförhöjning åt lotspersonalen samt särskilda lönetillskott åt fyrvaktare och fyrbiträden.

Med anlitande af anvisade medel för tillfällig arfvodesförhöjning, hvilken enligt staten finge utgå till personal, som åtnjöte lotslott, vid sådana platser, där dylik arfvodesförhöjning af styrelsen pröfvades vara för lotsningens behöriga uppehållande nödig, kunde lotsstyrelsen för närvarande ordna sålunda, att en hvar af den lotslott åtnjutande personalen komme upp till en årlig inkomst af minst 1,140 kronor.

Den kontanta aflöningen till den ordinarie personalen vid de fasta fyrarna utginge för närvarande med lön, tjänstgöringspenningar och ålderstillägg tillsammans utgörande

för fyrmästare lägst 1,300 à 1,400 kr. och högst 1,600 à 1,700 kr.

» fyrvaktare med					
uppbörd	»	1,020 kronor	»	»	1,170 kronor
» annan fyrvak-					
tare	»	920	»	»	1,070
» fyrbiträde.....	»	800	»	»	950

hvarjämte samtliga ordinarie fyrvaktare och fyrbiträden, på sätt förut nämnts, i afvaktan på lönereglering tilldelats lönetillskott hvardera af 100 kronor.

Den fast anställda personalen å fyrskepp erhöles, förutom här ofvan för den ordinarie personalen vid de fasta fyrarna angifna löneförmåner, hyresbidrag af 300 kronor för fyrmästare, 180 kronor för fyrvaktare och 150 kronor för fyrbiträde. Inkomstfyllnad till belopp af 100 å 220 kronor utginge till fyrvaktare, som aflagt maskinistexamen eller eljest vore maskinkunnig och tjänstgjorde såsom maskinist å fyrskepp. Under månaderna december, januari och februari, såvida fyrskeppet icke vore afrustadt, utginge å fyrskepp särskild dagaflöning till belopp af 1 krona för fyrmästare, 75 öre för fyrvaktare och 50 öre för fyrbiträde. Personalen å fyrskepp åtnjöte därjämte portion ombord eller spisningspenningar.

Såsom motsvarighet till det åt personal å fyrskepp utgående hyresbidrag erhöles den fast anställda personalen å de fasta fyrarna fri bostad samt bränsle och lyse, undantagande i fyra speciella fall, där hyresersättning utginge.

Till fyrpersonalen utbetalades särskild ersättning för mist- och annan signalering, hvarförutom ersättning i särskilda fall såsom för proviantering, för underhållande af förbindelse med fastlandet m. m. kunde ifrågakomma.

Då det förslag till lönereglering för personalen vid lots- och fyrinrättningarna, som styrelsen hade under utarbetande, samt förslag å kostnaderna för samma reglering äfvensom för det i samband härmed stående ordnandet af pensioneringen af samma personal ännu icke kunde framläggas, ansåge styrelsen önskvärdt att, i afvaktan på dessa förslags framläggande och genomförande, den fast anställda personalen vid lots- och fyrinrättningarna kunde beredas en tillfällig inkomstförhöjning att utgå i form af arfvode.

Beträffande lotspersonalen vore såsom ofvan nämnts den nu anvisade tillfälliga arfvodesförhöjningen beräknad sålunda, att en hvar af den lotslott åtnjutande personalen skulle kunna beredas en årlig inkomst af minst 1,140 kronor. Den nu ifrågasatta förhöjningen borde beräknas och utgå i likhet med den tillfälliga arfvodesförhöjningen, dock under iakttagande att den minsta årliga inkomsten för en hvar af den lotslott åtnjutande personalen skulle utgöra 1,300 kronor i stället för 1,140 kronor. Till bestridande af kostnaden för sålunda beräknad tillfällig inkomstförhöjning år 1912 åt lotspersonal skulle erfordras ett belopp af omkring 21,000 kronor.

Inkomstförhöjning åt fyrpersonalen torde lämpligast beredas genom tilldelande af tillfälliga aflöningstillägg å 200 kronor till fyrmästare, hvilka sedan löneregleringen 1904 ej kommit i åtnjutande af någon

afföningsförhöjning, samt å 100 kronor till fyrvaktare och fyrbiträden, hvilka såsom förut nämnts redan kommit i åtnjutande af lönetillskott, numera uppgående till 100 kronor; och skulle för sådant ändamål under år 1912 erfordras ett belopp af 39,200 kronor.

För bestridande af dessa kostnader tillsammans 60,200 kronor vore lotsverkets nuvarande medelstillgångar otillräckliga. Uti underdånig skrifvelse den 28 november 1911, med öfverlämnande af underdånigt förslag till stat för lots- och fyrinrättningen med lifräddningsanstalterna för år 1912, hade lotsstyrelsen anført, att kostnaderna för reparation och underhåll af byggnader m. m. år 1912 beräknats till 105,000 kronor, men att i nämnda statsförslag endast uppförts det belopp, 30,000 kronor, som kunnat rymmas inom den i riksstaten för nämnda år beräknade slutsumman för lotsverket, 1,700,409 kronor, sedan öfriga behov blifvit tillgodosedda, samt att styrelsen därvid antagit, att återstående för reparation och underhåll af byggnader m. m. erforderliga kostnader 75,000 kronor skulle framdeles få hos Kungl. Maj:t anmälas för att fyllas medelst öfverskott å inflytande fyr- och båkmedel. Utöfver fyllandet af redan nu beräknade brist af 75,000 kronor måste, då samtliga förslagsanslag för lotsverket sedan många år tillbaka beräknades ytterst knappt, oförutsedda utgiftsposter utöfver det i staten till slutsummans utjämnande upptagna belopp alltid ifrågakomma, och, då all utveckling af lotsverkets säkerhetsanstalter under kommande år icke alldeles kunde uteslutas, eventuell återstod af öfverskott å fyr- och båkmedel oafkortad för dessa ändamål reserveras.

Lotsstyrelsen måste af sålunda angifna skäl bestämdt afråda, att ifrågaställda inkomstförhöjning anvisades att utgå af lotsverkets nuvarande medelstillgångar.

Kostnaderna för den ifrågaställda provisoriska inkomstförhöjningen, kronor 60,200, skulle kunna täckas genom en höjning af fyr- och båkafgiften med ett öre per ton. Fyr- och båkafgiften erlades sedan år 1895 af fartyg, som ankomme från eller afginge till utrikes ort. Huru fyr- och båkafgiften under åren 1895—1909 ställt sig med hänsyn till de under nämnda år från utrikes ort till Sverige ankomna och därifrån till utlandet afgångna såväl lastade som barlastade svenska och främmande fartyg (enligt tullverkets uppgifter i kommerskollegii sjöfartsstatistik) framginge af följande öfversikt.

Å r.	Fartygens dräktighet i ton	Fyr- och båkafigift. Kr.	Mot en ton svarar unge- färligen öre.
1895	12,383,747	1,571,015	12.7
1896	14,119,804	1,616,038	11.4
1897	14,877,813	1,701,202	11.4
1898	15,373,091	1,695,557	11.0
1899	16,384,747	1,791,808	10.9
1900	17,123,126	1,766,110	10.3
1901	16,566,699	1,684,055	10.2
1902	17,719,198	1,750,042	9.9
1903	18,117,152	1,819,021	10.0
1904	18,340,212	1,765,397	9.6
1905	18,183,459	1,730,474	9.5
1906	19,248,937	1,763,541	9.2
1907	19,664,896	1,818,319	9.2
1908	20,120,884	1,887,754	9.4
1909	20,243,350	1,888,427	9.3

Därest Kungl. Maj:t skulle besluta höjning af fyr- och båkafigiften och den härigenom uppkommande inkomsten icke kunde disponeras förr än år 1913, skulle det jämväl blifva nödvändigt att vidtaga särskilda åtgärder för bestridande af eventuella kostnader under år 1912 för den nu ifrågakommande inkomstförhöjningen åt personal vid lotsverket. För sådant fall skulle lotsstyrelsen möjligen kunna från handels- och sjöfartsfonden erhålla en försträckning å 60,200 kronor att återbetalas på sätt och under villkor, som medgifvits genom Kungl. Maj:ts nådiga bref till lotsstyrelsen den 7 mars 1902.

Skrifvelse af
Sveriges Redareförening.

Den 13 januari 1912 har till Kungl. Maj:t inkommit en underdånig skrifvelse i föreliggande fråga från Sveriges Redareförening och har i denna skrifvelse anförts följande.

Ehuru föreningen insåge det berättigade uti fyrpersonalens framställningar om förbättrade lönevillkor, finge dock föreningen på det bestämdaste framhålla det oberättigade uti att för detta eller andra ändamål ytterligare belasta den utrikes sjöfarten.

Föreningen finge i samband härmed äfven erinra hurusom vid flercaldiga tillfällen under senaste årtiondena såväl inom som utom Riksdä-

gen med skärpa framhållits det oberättigade i att utrikes sjöfarten ensam vidkändes alla omkostnader för lots- och fyrväsendets vidmakthållande och utvidgning, under det att såväl den inrikes sjöfarten som staten för sina fartyg vore befriade från hvarje bidrag till denna allmännyttiga institutions underhåll och tidsenliga utveckling.

Toge man därjämte i betraktande den extra beskattning å närmare 700,000 kronor i form af lastpenningar, som den utrikes sjöfarten dessutom vore underkastad, utan att statsverket därför lämnade något vederlag, så måste man rättvisligen erkänna, att den utrikes sjöfarten redan nu vore så betungad af pålagor till lotsverket och statsverket i öfrigt att hvarje ökning häraf måste förefalla den i utrikesfart sysselsatta rederinäringen ej blott oskäligen utan äfven i högsta grad orättvis.

Sveriges Redareförening finge därför i underdånighet hemställa, att Kungl. Maj:t ej täcktes bifalla lotsstyrelsens begäran om någon som helst höjning af nuvarande fyr- och båkaafgifter eller på annat sätt tillåta någon ytterligare belastning af sjöfarten för ifrågavarande löne-reglering åt lotsverkets personal, utan täcktes tillse, att personalen på annat sätt genom statens försorg kunde komma i åtnjutande af de löne-förbättringar, som af Kungl. Maj:t befunnes skäligen.

Handlingarna i ärendet hafva sedermera varit remitterade till kommerskollegium, som den 1 mars 1912 afgifvit underdånigt utlåtande och därvid jämväl öfverlämnat af kollegium infordrade yttranden af Sveriges allmänna sjöfartsförening, Sveriges Redareförening samt handels- och sjöfartsnämnderna i Stockholm, Göteborg, Malmö, Hälsingborg och Gäfle.

Sveriges Redareförening har i sitt yttrande hänvisat till sin ofvan omförmälda underdåniga skrifvelse i frågan. Handels- och sjöfartsnämnden i Gäfle har tillstyrkt lotsstyrelsens förslag. Öfriga handels- och sjöfartsnämnder samt Sveriges allmänna sjöfartsförening hafva väl i det hela icke haft något att erinra mot de ifrågasatta löneförhöjningarna; men beträffande sättet för anskaffande af de för ändamålet erforderliga medlen hafva de däremot bestämt motsatt sig den af lotsstyrelsen föreslagna höjningen af fyr- och båkaafgiften, under framhållande af det oberättigade i att för ifrågavarande ändamål ytterligare belasta den utrikes sjöfarten, som redan förut vore betungad med dryga afgifter.

Handels- och
sjöfarts-
nämnderna
samt Sveriges
allmänna
sjöfarts-
förening.

Kommerskollegium anför i sitt ofvan berörda utlåtande följande.

Kollegium ansåge sig icke behöfva ingå på en närmare granskning af de af lotsstyrelsen ifrågasatta löneförhöjningarna och dessas omfattning, helst behöfligheten af desamma i det hela vitsordats af de korporationer, hvilka till kollegium uttalat sig i denna del af frågan.

Kommers-
kollegium.

Kollegium utginge alltså från, att det i lotsstyrelsens framställning angifna beloppet, 60,200 kronor, vore för ändamålet erforderligt, och öfverginge till frågan om lämpligaste sättet för samma belopps anskaffande.

Då i förevarande fall saken gällde ett behof af rent tillfällig natur, skulle collegium finna det mest önskvärdt och lämpligt, om det erforderliga beloppet kunde tillhandahållas ur de öfverskottsmedel, hvilka årligen af lotsverkets ordinarie inkomstkälla, fyr- och båkafigten, plägade inflyta utöfver densammas i riksstaten upptagna, ganska lågt beräknade belopp. Detta öfverskott torde, med stöd af tillgängliga siffror för de senaste åren, kunna antagas under år 1912 uppgå till minst 200,000 kronor. Om därifrån droges det belopp af 75,000 kronor, hvilket lotsstyrelsen, enligt hvad i dess framställning anförts, redan nu ansåge sig behöfva påräkna för täckande af uppkommande brist i dess anslag för reparation och underhåll af byggnader m. m. år 1912, blefve det slutliga öfverskottsbeloppet minst 125,000 kronor och skulle alltså icke ens till hälften behöfva tagas i anspråk för fyllande af nu ifrågavarande behof.

Emellertid framhölles i lotsstyrelsens framställning, att, då samtliga förslagsanslag för lotsverket sedan många år tillbaka beräknades ytterst knappt, oförutsedda utgiftsposter utöfver det i staten till slutsummans utjämnande upptagna belopp alltid ifrågakomme, och att, då all utveckling af lotsverkets säkerhetsanstalter under kommande år icke alldeles kunde uteslutas, eventuell återstod af öfverskott å fyr- och båkmedel måste oafkortad för detta ändamål reserveras. Därför affrådade lotsstyrelsen bestämdt att till den ifrågasatta löneförhöjningen medel anvisades att utgå af lotsverkets nuvarande medelstillgångar.

Då collegium härutöfver under hand erfarit, att ett användande af någon del af de förväntade öfverskottsmedlen å fyr- och båkafigten till andra ändamål skulle medföra en betänklig rubbning i en sedan längre tid tillbaka fullföljd plan för utveckling och förbättrande af vissa för det allmänna och sjöfarten nödiga och nyttiga anstalter, ansåge collegium, att tanken på att anvisa det för nu förevarande behof erforderliga belopp att utgå af sagda öfverskottsmedel måste öfvergifvas.

Samtidigt ville collegium emellertid bestämdt framhålla, att den af lotsstyrelsen föreslagna utvägen att till beredande af medel för en tillfällig löneförbättring provisoriskt höja fyr- och båkafigten icke kunde af collegium tillstyrkas. Denna utväg hade ock, med ett undantag, afstyrkts af samtliga af collegium hörda korporationer.

Då kollegium icke heller ansåge det böra ifrågakomma, att behovet i fråga täcktes ur den för en mångfald af ändamål hårdt anlitade handels- och sjöfartsfonden, finge kollegium följaktligen hemställa, att tillgång till det af lotsstyrelsen för ifrågavarande ändamål äskade belopp måtte beredas af allmänna statsmedel.

Härtill förefunnes enligt kollegii mening desto större anledning, som statsverket under en lång följd af år utaf sjöfarten erhållit och fortfarande erhöles en afsevärd inkomst i form af lastpenningar, hvilken icke motsvarades af utgifter från statsverkets sida för sjöfartens direkta behof.

Den å lotsverkets personalförenings vägnar gjorda framställningen om beredande af tillfällig inkomstförbättring åt lotsverkets personal, in- till dess en lönereglering må blifva genomförd, finner jag synnerligen behjärtansvärd. Visserligen utgår redan nu, på sätt lotsstyrelsen erinrat, tillfällig arfvodesförhöjning åt viss lotspersonal samt särskilda lönetillskott åt fyrvaktare och fyrbiträden. Den tillfälliga hjälp, som sålunda kunnat komma de svagast aflönade af denna personal till del, har dock med hänsyn till lotsverkets inskränkta medelstillgång måst hållas inom mycket trånga gränser och kan icke sägas vara tillräcklig för att bereda personalen en efter nu rådande förhållanden skälig utkomst. Lika med lotsstyrelsen anser jag det därför önskligt, att i afbidan på den välbehöfliga lönereglering för personalen vid lots- och fyrinrättningarna, hvartill förslag torde vara att från lotsstyrelsen förvänta, den fast anställda personalen må, utöfver de för närvarande anvisade tillfälliga arfvodesförhöjningar och särskilda lönetillskott, komma i åtnjutande af en ytterligare tillfällig aflöningsförbättring. Jag finner det äfven billigt, att, såsom lotsstyrelsen jämväl föreslagit, sådan tillfällig aflöningsförbättring beredes ifrågavarande personal redan för nu löpande året.

Mot de af lotsstyrelsen föreslagna grunder, efter hvilka den nu ifrågasatta tillfälliga förbättringen i lots- och fyrpersonalens aflöningsförmåner borde utgå, har jag icke funnit något annat att erinra, än att beträffande lotspersonalen sådan bestämmelse synes böra träffas, att icke blott, såsom lotsstyrelsen afsett, en viss lägsta årsinkomst af tjänsten beredes personalen utan äfven en begränsning göres, så att aflöningsförbättring icke må komma att utgå till någon, hvars inkomst af tjänsten öfverstiger visst belopp. Enligt lotsstyrelsens förslag skulle den tillfälliga aflöningsförbättringen i likhet med den redan nu utgående tillfälliga arfvodesförhöjningen tillkomma endast den lotslott åtnjutande personalen, hvilken utgöres af öfverlotsar och lotsförmän samt krono-

Departements-
chefen.

lotsar d. v. s. mästerlotsar, lotsar och i lotsningstur intagna extra lotsar eller lotslärlingar. Ehuru väl dessa extra lotsar och lotslärlingar icke äro att i egentlig bemärkelse anse såsom »fast anställd» personal, torde likväl billigheten fordra, att, såsom, efter hvad jag inhämtat, äfven lotsstyrelsen afsett, dessa extra lotsar och lotslärlingar, då de äro intagna i lotsningstur och således på eget ansvar fullgöra ordinarie tjänst, böra jämväl i nu förevarande hänseende likställas med den fast anställda personalen. Förutom den en hvar af denna personal efter stadgad grund för lotsningsafgifternas fördelning tillkommande lotslott utgår till hvar och en af högst 22 öfverlotsar lön med belopp af 300—500 kronor och till lotsförman arfvode med högst 200 kronor samt åt kronolotsar, till det antal lotsstyrelsen bestämmer, uppmuntringspenningar med högst 600 kronor till mästerlots och högst 540 kronor till annan kronolots. Den nu från särskildt i staten för lots- och fyrinrättningen med lifräddningsanstalterna anvisadt anslag utgående tillfälliga arfvodesförhöjningen äger lotsstyrelsen tilldela däraf förtjänt personal, som åtnjuter lotslott, med ett belopp, som för år räknadt icke må för någon öfverstiga 600 kronor. Den ifrågakommande personalens inkomster af tjänsten äro således i väsentlig mån beroende af lotslotterna, hvilka uppgå till mycket olika och i vissa fall ganska afsevärda belopp. Vid tilldelandet af nyssberörda tillfälliga arfvodesförhöjning har därför iakttagits, att en hvar af denna personal skulle kunna beredas en årsinkomst af minst 1,140 kronor. Jag biträder lotsstyrelsens förslag, att den nu ifrågasatta aflöningsförbättringen bör beräknas så, att den minsta årsinkomsten af tjänsten för en hvar af den lotslott åtnjutande personalen må kunna höjas från nyssnämnda belopp till 1,300 kronor, men med ledning af mig från lotsstyrelsen tillhandakomna upplysningar torde därjämte sådan begränsning kunna iakttagas, att berörda aflöningsförbättring ej må utgå med högre belopp än att densamma jämte de aflöningsförmåner, som i öfrigt åtnjutas, inberäknadt lotslotten, tillhoppa icke må för någon öfverstiga 1,360 kronor.

Vidare finner jag mig böra erinra, att enligt gällande tjänstgöringsreglemente för lotsverket lotsstyrelsen äger att, om den, som är berättigad till lotslott eller del däraf, genom sjukdom urståndsättes att förrätta sin tjänst, till den sjukes underhåll disponera viss del af de vid lotsplatsen inflytande lotspenningar, intill dess den sjuke varder skyldig att med pension afgå ur tjänsten eller pension kan honom beredas. Att den, som af nu nämnd anledning i form af underhåll får under ständig tjänstledighet åtnjuta viss del af den lotslott, som skulle tillkommit honom, därest han varit i tjänstgöring, icke bör ifrågakomma till erhållande af tillfällig aflöningsförbättring från det anslag, som kan blifva

anvisadt, torde vara uppenbart, äfven om han må vara berättigad att, efter hvad därom är särskildt stadgadt, under sådan tjänstledighet uppbära vissa andra med tjänsten förenade inkomster.

Den ifrågakämda tillfälliga aflöningsförbättringen torde således böra i form af arfvode utgå:

till *lotspersonal*, som åtnjuter lotslott, med belopp, som må af lotsstyrelsen bestämmas med iakttagande, att för en hvar af denna personal nu utgående aflöningsförmåner, lotslotten däri inberäknad, jämte aflöningsförbättringen må tillhoppa kunna uppgå till minst 1,300 kronor, dock att sådan förbättring ej må utgå med högre belopp än att densamma tillhoppa med öfriga ofvan nämnda aflöningsförmåner icke för någon må öfverstiga 1,360 kronor, samt att sådan aflöningsförbättring icke må tilldelas den, som under ständig tjänstledighet åtnjuter underhåll af lotspenningar; och

till *fyrpersonal* med 200 kronor till fyrmästare samt med 100 kronor till fyrvaktare och fyrbiträde.

Till bestridande af sålunda beräknad tillfällig aflöningsförbättring under år 1912 skulle, enligt hvad lotsstyrelsen meddelat, erfordras för lotspersonalen 21,000 kronor och för fyrpersonalen 39,200 kronor eller tillhoppa 60,200 kronor, till täckande hvaraf lotsstyrelsen föreslår en höjning af fyr- och båkaafgiften med ett öre per ton. Denna åtgärd är af kommerskollegium samt, med ett undantag, af samtliga af kollegium hörda korporationer afstyrkt, och i likhet med kommerskollegium finner äfven jag att för nu ifrågavarande ändamål en, låt vara provisorisk, höjning af fyr- och båkaafgiften icke bör tillgripas. Då jag emellertid på de af lotsstyrelsen anförda skäl ej heller kan tillråda, att de erforderliga medlen anvisas att utgå af lotsverkets nuvarande medelstillgångar, och då, på sätt kommerskollegium framhållit, behovet i fråga icke torde kunna tillgodoses från handels- och sjöfartsfonden, anser jag lika med kommerskollegium, att tillgång till det för ändamålet erforderliga beloppet bör beredas af allmänna statsmedel.

Det för nu ifrågavarande ändamål erforderliga anslaget å 60,200 kronor finnes icke beräknadt i det förslag till riksstat, som förelagts innevarande års riksdag. Enär emellertid af Riksdagen gjorts besparingar å äskade anslag till afsevärda belopp, kan det af mig nu ifrågasätta anslaget beviljas, utan att någon förändring af det för innevarande års riksdag framlagda riksstatsförslaget inkomstsida fördenskull behöfver äga rum.

Jag får därför hemställa, det tacktes Eders Kungl. Maj:t föreslå Riksdagen

att för beredande af tillfällig förbättring i lots- och fyrpersonalens aflöningsförmåner under år 1912 enligt här ofvan af mig angifna grunder bevilja på extra stat för år 1913 ett anslag af 60,200 kronor.

Till hvad departementschefen sålunda hemställt täcktes Hans Maj:ts Konungen, på tillstyrkan af statsrådets öfriga ledamöter, lämna nådigt bifall; och skulle proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse en vid detta protokoll fogad bilaga utvisar.

Ur protokollet:

R. Sundin.